

duszków nie posiadają, jakich przyzwoite utrzymanie rzeczy wymaga. Wielkie naprawy winny być z właściwego funduszu, a w braku tego przez parafian ponoszone, o tyle jednak, o ile nie było do nich przyczyną zaniedbanie napraw utrzymania rzeczy, od chwili konferowania beneficium, w którym to przypadku koszt napraw rzeczonych obowiązany jest podjąć sam beneficyat.

Wielkimi naprawami są: murgłówniejszy, sklepienie, zaprowadzenie nowych belek, danie wiązania dachu z całkowitem pokryciem, postawienie grobli, murów podpierających i całkowite ogrodzenie kościoła, gdzie tego potrzeba. Wszelkie inne naprawy są naprawami utrzymania rzeczy, a stąd ich koszt przez samych beneficyatów ponoszone być mają. Stawianie nowych i reparacye budowli gospodarskich należą do plebanów, chyba by znajdowały się fundusze na ten cel zapisane.